

සීසිර
දිසානායක

“කාලෙකින් මොනවත් ලියන්න බැරි වුණා...” පන්තිද තමන්ටම කියා ගත්තේ “ඊඛි” එක ඇදේම පැත්තකින් තියන ගමන්. වැඩට ගිහින් ආවම මහන්සියි. ඒ මහන්සිය යන්නේ ඇඟ පත හෝදගෙන, නාගෙන තේ කෝප්පයක් බිච්චම. ඊ කෑම වේල පිළියෙල කරගන්නේ පින්සලයි, පැන්සලයි දෙන්නත් එක්ක. කෑමෙන් පස්සේ තමයි ගල් ලෑල්ලක් වගේ තියෙන පෙති ලෑල්ල නැත්නම් “ඊඛිලට්” එක අතට ගන්නේ ඇදේ ඇලවෙන ගමන්.

“අපේ දවසම ගතවෙන්නේ මේ එක එක “ස්ක්වින්ස්” එක්ක !. පැන්සල තමනගේ “ඊඛි” එකේ ලිය ලියා හිටපු එක නවත්තලා කතා වට එකතු වුණා. ඒ ගමන්ම පෙති ලෑල්ලේ තිරයක් හිච්චා ගියා.

“උදේ පාන්දර එලාම් එක වදන කොට ඒක නවත්තන ගමන් වෙලාව, කාලගුණය එහෙම බලන්න වෙන්නේ “මොබයිල්” ස්ක්වින් එකෙන්. ගෙදරින් එළියට බැස්සයින් පස්සේ වැඩට යනකල්ම කෝච්චියේ ගත වෙන්නේත් මොබයිල් එකත් එක්ක. එහෙම නැත්තං ඊඛි එකත් එක්ක එහෙමත් නැත්තං “ලෑප් ටොප්” එකත් එක්ක. “ඔෆිස්” එකේදී කොම්පියුටරේට ම දවස ගතයි.....” පැන් කියාගෙන ගියා දිගටම.

පෙති ලෑල්ල, උකුළු පරිගණක, ජංගම දුරකතන, පරිගණක එක්ක පරණ පොතක තියෙන පරණ සුවඳටය. අළුත් පොතක පිටු අතරින් එන අළුත් සුවඳටයි දෙකටම මං කැමතියි. පොතක් අතට අරගෙන පිටුවෙන් පිටුව පෙරල පෙරලා කියවන කොට ලැබෙන සතුට මට නම් දැනෙන්නේ නෑ. එය “ස්ක්වින්ස්” වලින්.....” පන් කිච්චා.

“ඊඛි” වලින් පොත් කියවන්න පුළුවන්හෙ දැන්. පිටු පෙරළුව නැතිවට, සුවඳ ආවෙ නැතිවට දැනුම, සතුට ලබන්න බැරිකමක් නැහේ” පින්සලක් හවුල් වුණා කතාවට.

පින් උන්නේ තමන්ගේ උකුළු පරිගණකයේ ගැහැක් චිත්‍රයක් ඇඳ ඇඳ කෝකටත් තමන් කරපු නිර්මාණය උකුළු පරිගණකයේ නොමැත කෙන්න ඉතිරි කරලය පින් කතාවට හවුල් වුණේ.

“එහෙමනම් ඇයි මිනිස්සු මේ තරම් පොත් අරගන්නේ ? පොත් සාප්පු පුරවගෙන පොත් විකුණන්නේ අරගන්න හින්දනෙ.”

“අරගන්නට කියවනවද කියල කවුද දන්නේ?”

“ඒකත් ඇත්ත” තමන් ගත්ත පොත් වලින් තවමත් කියවන්න නොලැබුණ පොත් ටික වෙනමම තියෙන බව පන්ට මතක් වුණේ එතකොටයි.

“ලොකු පොත් බර වැඩියි. වැඩට යනකොට ගෙනියන්න අමාරුයි. බැගේ එකේ ඉඩක් නෑ සමහරවිට.....”

“මං නෑ කියන්නේ නෑ, ඒත් පොඩි පත්තරයක්වත් කෝච්චියේ කිය වන්නේ කියෙන්න කියෙන දැන්. කෝච්චියේ නොමිලේ බෙදපු පත්තරක් නැත්තටම නැති වෙලා.....”

පන්තිදයි, පින්සලයි, පැන්සලයි තුන් දෙනාම

“අපි මේවට ඇබ්බැහි වෙලා....” ඒ පින්.

“මොනවත් නිසා නෙවෙයි; පහසුව හන්ද.....” ඒ පැන්.

“ඒකෙන් වෙන්නෙ හැමෝම තිර දිනා බලාගෙන කාලය ගත කරන එක. තමන්ගෙ ලිහිල්ම ඉන්න කෙනා ගැනවත් දන්නේ නෑ. තවත් කෙනෙක් ගැන කිසි නැඟීමක් නෑ. එකතු වෙලා වැඩක් කරන්න පුරුද්දක් නෑ. තමන්ගේ වගකීම්, යුතු අයුතු කම් දන්නේ නෑ. හොඳ නරක අදහස්වෙන්නේ නෑ. පරිසරය ගැන සංවේදී නෑ. කිසිම රසිකත්වයක් විතරක් නෙවෙයි ක්‍රීඩා ශිල්පත්වයක්වත් නෑ. මනසට, කයට, ඕන කරන අභ්‍යාස නෑ. අන්තිමට ඉතිරි වෙන්නෙ මානසික, කායික ලෙඩ්ඩු ටිකක් !” පන් කියාගෙන කියාගෙන ගියේ බොහොම සංවේදීව.

“මේ ප්‍රභූ මං “ලේස් ඩුක්” එකේ දැක්කා දියේ ගිලිලා මැරෙන්න යන මනුස්සයෙක් විඩියෝ කරලා දලා. විඩියෝ කරපු මනුස්සයා ඒ වැඩේ කරනකල් ඒ මනුස්සයාගේ සුරතල් බල්ලා පිනාගෙන ගිහින් අර ගිලෙන්න ගිය එකකෙනාව බේරා ගන්නවා. හොඳයි, අපිට පිනන්න බෑ කියලා කියමු; තනියම විඩියෝ කර කර ඉන්න එක පැත්තක තියලා තව අයගේ උදව් ඉල්ලන්නවත් දුටුවානේ. බලා ඉන්න පුළුවන් ද තව මනුස්සයෙක්ව ගිලෙන දිනා ? අර තිරිසනාගේ තියෙන “මනුස්ස කම” වත් අපේ මිනිස්සු ගාව නැතිවෙලා ගිහින්....!”

“රඟ පෑමක්ද දන්නෙත් නෑ” පැන්ට හිනා.

“පුදුමයි විඩියෝ කරපු එක්කෙනා තමනුත් එතන හිටියා කියලා ජේන්නත් එක්ක සෙල්ලි ක්‍රමයට විඩියෝ නොරපු එක.....!” පින්ගේ අදහස ඒ.

“ඉස්සර තැනකට ගියාම එතන තියෙන වැදගත්කම, කලාත්මක බව ඉස්මතු වෙන්න පින්තූර ගන්න එකකේ කළේ. දැන් කෙරෙන්නේ තමන් එතෙන්නට ගිය බව පෙන්වන්න ඒ වටපිටාව එන්න තමුන්ගෙම “සෙල්ලියක්” ගන්න එක.

“දැන් කාලේ කට්ටියක් එක්ක ගන්න පින්තූරවලට වඩා තියෙන්නෙ තනියම ගත්ත පින්තූර. “සෙල්ලිම” එන්නතය...!” පැන්සල මහ හයියෙන් හිනා වුණා.

ආත්මාර්ථකාමීකමින් පිරුණ “සෙල්ලිම” අයගේ සෙල්ලි යුගයක් මේක.....!” පින්සලත් ඒ හිනාවට එකතු වුණා.

“මදුයි තිර අතරේ ගතවෙන කාලය එක්ක ලබලා තියෙන කලියුගයක අපූරුව” පන්තිද “ඊඛිලට්” එකේ “ස්ක්වින් එක වහලා දැමීමා.

තිර අතරේ සෙල්ලි යුගේ.....!

පන්ට තාලයකට වගේ කියවුණා...

තිර අතරේ.....

“වෙලාවක් නැතිකමත් ප්‍රශ්නයක්...”

“ඒක නම් ඉතින් මොන විදියට කියෙව්වත් තියෙන ප්‍රශ්නයක්....”

ඇඳුන් උඩ. පන්ගේ ඇඳේ පෙති ලෑල්ල; නැත්නම් “ඊඛිලට්” එක. පැන්සල අතට ජංගම දුරකතනය ඇවිත්. පින්සලගේ උකුළු උකුළු පරිච්ඡේදය; නැත්තං “ලෑප් ටොප්” එක.

42 වන පිටුව

ස්ත්‍රී භාවයේ සහ පුරුෂ භාවයේ වෙනසට පාදක වනුයේ මෙම ලක්ෂණයයි.

ජන්මාණු හටගැනීමේදී සහ ජන්මාණු සංසේචනයකදී මෙම ප්‍රාතිභාවය සිදුවී මිනිස් ගුණයේ පුං (male) සහ ජායා (female) ජීවි අනුපාතය (පිරිමි : ගැහැණු) සමතුලිතව පවත්වා ගැනෙනුයේ කෙසේද යන්න විමසා බලමු.

පිරිමියාගේ පුං ජන්මාණු වන ඉක්කාණු හටගන්නේ වෘෂණයේය. ස්ත්‍රීයාගේ ජායා ජන්මාණු වන ඩිම්බ හටගනුයේ ඩිම්බ කෝෂයේය. සාමාන්‍ය සෛල වල වර්ණදේහ යුගල වශයෙන් පැවතියක් ජන්මාණු හටගන්නා විශේෂිත ස්ථාන වල එම ක්‍රියාවලිය සිදුවන විට ලිංගික වර්ණදේහ යුගලයේ කොටස් දෙක එකිනෙකින් වෙන්වේ. එනම් පිරිමියාගේ XY යුගලයේ X හා Y වෙන වෙනමත් ස්ත්‍රීයාගේ XX යුගලය X සහ X ලෙසත් වෙන් වේ. මෙසේ වෙන්වී ඒවා ජන්මාණු බවට පත්වේ. මේ නිසා පිරිමියෙකු දෙආකාරයක ඉක්කාණු නිපදවන අතර ස්ත්‍රීය

කගේ ඩිම්බ හටගනුයේ එක් ආකාරයකින් පමණකි. මෙය සිදුවන්නේ කෙසේද යන්න ඉහත සටහනේද දක්වා ඇත.

ලිංගික එක් වීමකදී පරිණත ඩිම්බයක්, ඉක්කාණුවක් මගින් සංසේචනය වීම ඉතාමත් අහඹු ලෙස සිදුවේ. මෙම අහඹු සිදුවීමෙහි ආකාර හතරක් ඉහත සටහනේ දැක්වේ. අවසානයේදී සමස්ත මිනිස් ගහණයම පොදුවේ ගත් කළ ස්ත්‍රී පුරුෂ අනුපාතය 1:1 ලෙස පවතිනුයේ මෙම සංසිද්ධිය නිසාය.

ඕනෑම ජීවි ගහණයක පුං සහ ජායා ජීවි

සමානුපාතය, රද පවතින්නේ පුං ජීවියාගේ ලිංගිකතා වර්ණදේහ යුගලයේ Y වර්ණදේහ නිසා බව මෙයින් පැහැදිලිවේ.

ඉහත සඳහන් කළ පරිදි, විවිධ සංකේත වලින් හඳුන්වනු ලබන, මිනිසාගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය සහ අනිකුත් සියලුම ජීවින්ගේ පුං සහ ජායා ලිංගික ස්වාභාවයන්, නොනැසී පවත්වා ගනිමින්, ජෛව ලෝකයේ විවිධත්වය රදා පවතින්නේ, පුං ජීවියාගේ Y සංකේතයෙන් හඳුන්වනු ලබන වර්ණදේහ නිසාය.